

Tað liggur í blóðnum at selja

- Fyrstu ferð, eg royndi meg sum solumann, var eg 12-13 ára gamal. Eg havi traðkað barnaskógvannar í handils-
hvørvi millum handilsmenn, sum barn var ikki tosað um annað undir máltíðunum enn handil, og tí liggur tað í blóð-
num at selja, sigur Johannes Brandal í Klaksvík, sum í síðstu viku fór undir at selja innbúgv

TURID KJØLBRO

Eingin sparkar fótarnar undan honum. Seinastu gott og væl 25 ári hefur Johannes Brandal í Klaksvík verið handilsmaður burtur-
av. Fyrstu nógvu árin seldi hann klæði, síðani gjørdist hann matstovueigari, og í síðstu viku lat hann upp handilin Brandal Møblar.

Nógv hefur verið av tilvild. Og søgan aftan fyri nýggja møblahandilin í Klaksvík er einki undantak. Johannes Brandal fór ein dagin í býin at gera nøkur ørindi, og tá ið hann kom heim aftur, hevði hann keypt bygningin, har nýggi handilin nú húsast. Tað var upprunliga abbi Johannes, Johannes úr Hvalvík, sum bygdi húsini.

- Eg eri uppvaksin í hesum umhvørvinum. Eg traðkaði minar barnaskógv-
ar her millum møblar og arbeiddi her, aðrenn eg byrjaði fyri meg sjálvan sum handilsmaður. Hugurin til at selja innbúgv hefur verið í mær síðani, og tá ið høvdi nú var at keypa henda bygningin, so tók eg tjansin, sigur Johannes Brandal.

Stórir áhugi

Fyri nógvum árum síðani vóru tveir handlar í Klaksvík, sum seldu innbúgv. Eisini sum heilt ungur minnst Johannes Brandal, at tveir handlar vóru, og nógv var at gera.

- Eg arbeiddi saman við abba mínum, pápa og mammubeiggja mínum. Tað var í teirri tíðini, tá ið tær dupluta sovisofurnar skuldu inn í hvørt einasta hús.

- Enn er ov tíðliga at meta um, um grundarlag er fyri tveimum handlum í dag, men tað meti eg kortini, sigur Johannes Brandal, sum letur væl at undirtøkuni hesar fáu dagarnar, síðani handilin lat upp.

Í Brandal Møblum er í høvuðsheitum danskt innbúgv at fáa.

- Dansk design er ógvuliga væl umtókt í øllum heiminum í dag. Umframt hava við finskar og ítalskar leðurmøblar, innbúgv úr

- Fyrstu ferð, eg royndi meg sum solumann, var eg 12-13 ára gamal. Tá seldi eg góðgæti millum áskoðararnar til kappprøðurin á norðoyastevnu fyri kioskina hjá Talu, sigur Johannes Brandal, sum er avmyndaður í nýggja handlinum saman við konuni og soninum.

Svøríki, og so hava vit fingið einaumboð uppá Wonderland boksmadrassur í Noregi. Henda fyrítøkan er millum tær størstu av sínum slag í Norðurlondum. Prisirnir er miðal, úrvalið er fjølbroytt, og bæði til yngri og eldri. Eisini hava vit leys teppi og seinni er ætlanin at selja brúkslutir, sigur Johannes Brandal.

Handilsmaðurin vónar, at fólk aðra staðni frá fáa hug at koma til Klaksvíkar og síggja stóra úrvalið.

Í fjórðingseld

Í 1973 fór Johannes Brandal undir at selja klæði. Miðskeiðis í áttati árunum bygdi hann ein stóran handilsbygning í grannalagnum hjá tí gamla handlinum, sum hann framvegis eigur. Hesin stóri bygningurin var gjørdur til annað og meiri virksemi enn júst klædnasølu. Eitt nú var matstova á ovastu hædd. Tá ið stóra figgjarkreppan kom, varð Johannes Brandal noyddur at snara lykilin um.

- Tað var Føroya Banki, sum snaraði lykilin um fyri okkum, hóast vit fingið eina góða avtalu við danska figgjartovnin, sum vit høvdu lán frá. Vit vórðu sparkað út, uttan at fáa somu sømdir sum onnur fingi, men eg eri kortini ikki beiskur í dag, hóast talan var um lítla upphædd, sigur Johannes Brandal.

Hann misti kortini ikki áráðið, og triggjar mánaðir seinna lat hann klædnahandilin upp í Havn.

- Eg seldi klæði í Havn í trí ár, til eg fann út av, at eg ikki treivst í Havn. Antin mátti familjan flyta til Havnar ella mátti eg aftur til Klaksvíkar. Og so varð.

- Tað var møtимикиð at byrja aftur. Tíðirnar vóru ringar, figging fekst eingin, men Havnin var einasta staðið, har tað bar til at selja nakað. Í Klaksvík var púra steindeytt. Norðing merktu heilt greitt nógv meiri til kreppuna og arbeidsløysið enn havna-fólk.

Troyttur av klædnasølu

Handilin í Havn varð seldur í 1995 til Handilskjarnan.

- Tá var eg ógvuliga troyttur av at selja klæði. Tað var komið mær upp um hálsvølin, so tað var eisini ein orsök til, at eg gavst.

- Eg stóri sum so ikki fyri, um ringar tíðir koma aftur. Íløgur í møblahandilin er ikki so stór, og vit kunnu væl liva við eini minni sølu.

Ikki sort av rumbli hefur staðið av bygninginum, Jo-

hannes Brandal hefur keypt til møblasøluna. Bygningurin varð keyptur fyri 2 mió. krónur beint aðrenn, undanfarna eigararnir fóru av knóranum.

- Ein sakførari ætlaði at fáa handilin at ganga aftur, hóast einki ólógligt er gjørt og prisurin er í lagi. Fleiri mánaðir eftir, at eg hevði keypt bygningin, kemur ein annar áhugaður keypari og hefur hug at bjóða hálva miljón meiri. Eg havi keypt í góðari trúgv og sakførarin hjá mær metti ikki, at handilin kundi ganga aftur. Men fyri at leggja lok á málið og fyri at fáa frið at reka handilin, og ikki noyðast út í eina rættarsak, sum kundi tikið fleiri ár, tók eg við eini semju, har eg varð noyddur at gjalda 200.000 krónur afturat. Og nú er málið avgreitt, hóast hetta er ein dyrt keyptur friður, sigur Johannes Brandal.

Fyri fyra árum síðani gjørdi Johannes Brandal eina roynd at keypa stóra bygningin, hann lat byggja í áttati árunum, aftur, men tað eydnaðist ikki, tí annar bjóðaði meir.

Í aðra vinnu

Johannes Brandal hefur ikki gingið hendur í lumma síðani, hann gavst at selja klæði. Gamli handilsbygningurin, sum hann av fyrstan tíð byrjaði í, er settur í stand, og hann hefur latið matstovuna Hereford upp.

- Tað er ein heilt onnur vinna, men eg kenni eitt sindur til matstovuvinnuna frá tíðini, vit høvdu mat-

stovu í stóra handilsbygninginum.

Tað er tungt at reka matstovu í Klaksvík. Hereford hefur havt undirskot.

- Vit hava bjóðað eftir skeinkiloyvinum í tvey ár. Loyvisnevndin hefur fund í næstu viku og tá vóni eg, at vit fáa grønt ljós. Aðrenn eg fór í holt við matstovuna, spurdi eg meg fyri, um eg ikki kundi søkja og fáa eina prinsippavgerð. Tað bar ikki til, tí eingin kundi søkja um skeinkiloyvi til eina matstovu sum ikki er til. Men tá ið ein matstova í Havn lat upp her fyri, hevði hon skeinkiloyvi sama dag. Við øðrum orðum bar tað til at víðgera eina umsókn hjá eini matstovu í Havn, sum ikki var til, men ikki í Klaksvík.

- Tað er ómøguligt at reka matstovu í dag uttan skeinkiloyvi. Vit meta, at byurin hefur brúk fyri eini matstovu av hesum slagnum, og tí halda vit á, sigur Johannes Brandal.

Mynd: Harald Petersen

Barnadansur byrjar aftur

Fyri at varðveita kvæðini sum ein livandi part av mentan okkara, skipar Norðurlandahúsið 16. árið ár rað fyri barnadansi

TURID KJØLBRO

Sekstanda árið á rað skipar Norðurlandahúsið fyri barnadansi. Nógvir góðir kvæðarar og skiparar eru spurdir burtur úr barnadansinum í Norðurlandahúsinum hesu nógvu árin.

Byrjað verður aftur nú friggjakvöldið kl. 20.

Endamálið við tiltakinum er at læra børnini kvæða-

skaldskap okkara og harvið kveikja áhuga teirra fyri hesum dýrgripi. A henda hátt verða kvæðini varðveidd sum ein livandi partur av mentan okkara.

Seinni í vetur er ætlanin at skipa fyri einum kvöldi, har øll tey, sum hava verið við hesi 16 árin, kunnu taka lut.

Savnsmynd

